

[Christmas Møller.]

at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Uret.

Til den højtærede Minister har jeg kun den Bemærkning, at det, der var det afgørende for den Diskussion, der var mellem Ministeren og mig, var et Angreb, ført paa den voldsomste Maade, mod det Arbejde, mit Partis Medlemmer i dette Ting havde udført i disse Sager, og det staar fuldkommen fast, at saa snart der, os bekendt, forelaa en ny Situation, søgte vi i Folketinget at faa Kendskab til den, til Enkelthederne i Forslaget o. s. v. Men dette nægtede man os.

Carlsen-Skiødt: Jeg maa sige, at det var med stor Forundring, jeg nede fra min Plads hørte paa den højtærede Undervisningsministers Udtalelser. Jeg havde virkelig i min Enfoldighed ment, at man havde Ret til her at spørge og faa Svar og Vejledning, og saa henviser den højtærede Minister os til at læse Aviserne. Som om vi overhovedet havde nogen Forpligtelse til det i vort Arbejde! Det maa være en ganske frivillig Sag, og jeg forbavses over, at en Minister vil henvide de menige Medlemmer her i Tinget til at søge Oplysning dèr. Det kunde maaske have gjort mig forskagt, da jeg nu bl. a. agter at stille et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Minister; men selv om jeg skal blive haanet og sat i Klasse med dem, der ikke kan fatte, der ikke kan forstaa, der ikke har faaet tilstrækkelig Uddannelse, saa vil jeg alligevel vove det. Det er paa given Foranledning, at jeg stiller dette Spørgsmaal.

Jeg forstod ganske vist af en Bemærkning af den højtærede Undervisningsminister for et Øjeblik siden, at han søgte at give en Forklaring paa en Udtalelse, han var kommet med i Landstinget, en Udtalelse, som ogsaa er blevet brugt ved anden Lejlighed, ogsaa ved Avissskrivning, at Biskoppen fremdeles havde Ret til at kontrolere eller visitere eller undersøge Undervisningen i Skolerne. Jeg forstod nu Ministerens sidste Udtalelse, men vil gerne bede om at faa det ganske klart sagt.

Hvis det kun drejer sig om, at Biskoppen har Ret til at samle Børnene i Kirken, ja, saa har Undervisningsministeren jo ikke Spor med den Sag at gøre. Det kan Præsten, og det kan Provsten, og det kan Biskoppen, det behøver man hverken at spørge Rigsdag eller Minister om. Men det ligger jo ganske udenfor denne Sag, det er slet ikke det, der er Tale om. Spørgsmaalet er kun dette: Er den Forbindelse, der hidtil

har været mellem det kirkelige Embede og Skolen, ikke brudt, brudt ogsaa for Biskoppens Vedkommende?

Det er det, det drejer sig om, og det er det, jeg gerne vil bede Ministeren svare paa: Er Forholdet ikke det, at hvis en Biskop efter denne Lovs Ikrafttræden indfinder sig i Skolen for at undersøge — lad os sige Religionsundervisningen, saa har vedkommende Lærer ikke blot Ret, men Pligt til, hvis Biskoppen kommer i Skoletiden, at vise ham bort. Læreren er forpligtet til at undervise efter den Plan, der er lagt, og kan ikke give nogen Tilladelse til at bringe Forstyrrelse i den. Han skal ifølge sin Instruks vise Biskoppen bort som en ganske fremmed Mand, der intet har at gøre dèr. Men hvad Biskoppen kan gøre i Kirken, kommer ikke Ministeren og Rigsdagen ved.

Jeg vil gerne have bestemt Svar paa, om dette ikke er rigtigt, fordi det misforstaaes — det var det Udtryk, Ministeren brugte — enkelte Steder. Dette skulde gerne gøres klart, ogsaa fordi det fra Venstres Side Gang paa Gang er hævdet, at der ikke er sket noget Brud paa det gamle Forhold, men at det er opretholdt, ja, at Forholdet endogsaa er bedre end hidtil.

Her er det ganske karakteristisk at se den Forskel, der er mellem Partiet Venstres og det radikale Partis Ordførere. Ordføreren for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, holder ved første Behandling en Tale, hvor han hilser med Glæde, at Præsten, naar dette Lovforslag er ophøjet til Lov, ikke mere er Formand for Skolekommissionen o. s. v., og saa siger han — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne læse et Par Linier:

„Talen om en Garanti for, at der er Forbindelse mellem Kirken og Skolen derigennem, at man har Præsten til at føre dette Tilsyn, anser jeg kun for et Slagord, der kan være brugeligt i den politiske Agitation, hvis man har Brug for det, men som ikke er sagligt begrundet, og derfor er det en af de faa Ting i Lovforslaget, som jeg maa vende mig stærkt imod.“

Altsaa, det andet Parti, som har været med til at skrive Lovforslaget, og nu ogsaa vil være med til at føre det igennem, har ganske klart udtalt, at det gamle Forhold mellem Kirke og Skole er brudt, den Traad er klippet over.

Her maa jeg sige, at i det Spørgsmaal tager jeg min Hat af baade for Socialdemokraterne og for det radikale Venstre, fordi de siger, hvad deres Mening er. Social-